



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 301/2022

31.03.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљених Александра Тодоровића, Слађане Пановић, Бранка Зеца и Бојана Шундовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Тодоровића, адвоката Станише Николића, браниоца окривљене Слађане Пановић, адвоката Миленка Чеперковића и браниоца окривљеног Бојана Шундовића, адвоката Николе Вељковића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 16/21 од 03.09.2021. године, исправљене решењем тог суда К 16/21 од 28.09.2021. године, и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 767/21 од 07.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Тодоровића, адвоката Станише Николића, и браниоца окривљене Слађане Пановић, адвоката Миленка Чеперковића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 16/21 од 03.09.2021. године, исправљена решењем тог суда К 16/21 од 28.09.2021. године, и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 767/21 од 07.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 16/21 од 03.09.2021. године, која је исправљена решењем тог суда К 16/21 од 28.09.2021. године, окривљени Александар Тодоровић, Слађана Пановић и Бранко Зеца оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које је окривљени Александар Тодоровић осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.12.2018. године до 04.07.2019. године и време издржавања мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 04.07.2019. године до 16.11.2020. године, окривљена Слађана Пановић на казну затвора у трајању од три године и шест месеци и окривљени Бранко Зеца на казну затвора у трајању од четири године у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 01.03.2019. године

па надаље, док је окривљени Бојан Шундовић оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 01.03.2019. године до 09.06.2020. године и време издржавања мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 09.06.2020. године до 16.11.2020. године. На основу члана 87. КЗ окривљенима Александру Тодоровићу, Слађани Пановић и Бранку Зецу изречене су мере безбедности одузимања предмета па је од окривљеног Александра Тодоровића одузето 1,15 грама опојне дроге амфетамин, од окривљене Слађане Пановић 2.867,69 грама опојне дроге канабис, а од окривљеног Бранка Зеца 998,68 грама опојне дроге канабис. Окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износе од по 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 767/21 од 07.12.2021. године делимичним усвајањем жалби окривљеног Бранка Зеца, његовог браниоца и браниоца окривљене Слађане Пановић, преиначена је пресуда Вишег суда у Краљеву К 16/21 од 03.09.2021. године, исправљена решењем Вишег суда у Краљеву К 16/21 од 28.09.2021. године, у погледу одлуке о казни и урачунавању издржане казне затвора, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног Бранка Зеца због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.03.2019. године па надаље као и време проведено на издржавању казне затвора од 12.01.2021. године до 07.05.2021. године, а окривљену Слађану Пановић због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које је оглашена кривом првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од три године, док су жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву, окривљеног Бојана Шундовића и његовог браниоца, адвоката Николе Вељковића, браниоца окривљеног Александра Тодоровића, адвоката Станише Николића, и у преосталом делу жалбе окривљеног Бранка Зеца, његовог браниоца адвоката Драгана Брадића и браниоца окривљене Слађане Пановић, адвоката Миленка Чеперковића, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног Александра Тодоровића, адвокат Станиша Николић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе,

- бранилац окривљене Слађане Пановић, адвокат Миленко Чеперковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе,

- бранилац окривљеног Бојана Шундовића, адвокат Никола Вељковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 397. став 6. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде „и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду“.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. КЗ те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Неосновано бранилац окривљеног Александра Тодоровића, адвокат Станиша Николић, захтевом за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да у радњама за које је окривљени правноснажно осуђен нема обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ.

Кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје, купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојну дрогу.

Према стању у списима предмета, окривљени Александар Тодоровић је са окривљенима Слађаном Пановић и Бранком Зецом, као саизвршиоцима, у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, неовлашћено ради продаје купио супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и то тако што је на подручју АП Косово и Метохија од непознатог лица, за неутврђен износ новца, купио 2.867,69 грама опојне дроге канабис која садржи психоактивну компоненту „ТНС“, а која се као и канабис налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“ број 96/18 од 11.12.2018. године), коју је затим раздељену у шест пакета спакованих у путну торбу, преузео окривљени Бранко Зеца, који је неовлашћено ради продаје исту пренео са територије АП Косово и Метохија до Краљева где је предао окривљеној Слађани Пановић која је наведену опојну дрогу неовлашћено држала ради продаје у својој кући у улици ... број .. у ..., сакривену испод гардеробе у спаваћој соби, где су је полицијски службеници ПУ Краљево пронашли и од окривљене одузели уз потврду о привремено одузетим предметима.

Према налажењу Врховног касационог суда, у претходно описаним радњама окривљеног Александра Тодоровића стичу се сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, односно објективна обележја која се односе на радњу извршења коју је предузео окривљени – неовлашћена куповина ради продаје супстанце или препарата који су проглашени за опојну дрогу, и субјективна обележја дела која се тиче урачунљивости и директног умишљаја окривљеног, који укључује и свест о забрањености дела. При

томе, окривљени Александар Тодоровић је са Слађаном Пановић и Бранком Зецом, у извршењу наведеног кривичног дела поступао као саизвршилац обзиром да из описаних радњи произлази да је свако од окривљених предузео радње извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и то тако што су предузете радње следиле једна другу и међусобно се надовезивале, дајући јасну и логичну слику критичног догађаја, па је окривљени Александар Тодоровић наведено кривично дело хтео и као своје и као заједничко, из ког разлога се у његовим радњама стичу сва обележја саизвршилаштва из члана 33. КЗ.

Према томе, описане радње који је окривљени Александар Тодоровић предузео, садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, а како су то правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Тодоровића, адвоката Станише Николића, којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Александра Тодоровића, адвокат Станиша Николић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати.

Као незаконит доказ бранилац окривљеног Александра Тодоровића, означава записник о претресању стана и других просторија ПУ Краљево од 25.12.2018. године сачињен током претресања стана окривљене Слађане Пановић. Према наводима захтева, означени записник је „типски, унапред формативан“ и у истом нису изостављене радње које нису извршене, па се овај записник може тумачити на начин који одговара јавном тужиоцу, „а све противно одредбама члана 152, 155, 156, 157 и 158. ЗКП“. Бранилац сматра да је наведени записник о претресању стана нејасан и неразумљив, јер није јасно одређено шта је и на који начин урађено у конкретном случају, па исти није могао бити коришћен као доказ већ је морао бити издвојен из списка предмета у складу са чланом 358. ЗКП у вези члана 237. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује као неосноване обзиром да записник о претресању стана и других просторија ПУ Краљево број ПУ-7222/18 од 25.12.2018. године, ни сам по себи, а ни према начину прибављања није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Из записника о претресању стана и других просторија ПУ Краљево број ПУ-7222/18 од 25.12.2018. године, произлази да је у временском периоду од 22.50 часова до 23.30 часова, извршено претресање стана окривљене Слађане Пановић, у улици ... број ..., у ..., и то на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Краљеву Кпп Пов1 85/18 од 25.12.2018. године. Пре предузимања претресања, наведена наредба је у смислу члана 156. став 1. ЗКП предата окривљеној Слађани Пановић, што је констатовано у записнику и на самој наредби, уз позив да добровољно преда лица, односно предмете који се траже при чему је окривљена поучена да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, а чије присуство окривљена није захтевала, што је у записнику такође констатовано. Претресање стана обављено је у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока

– АА и ББ, који су према констатацији на записнику, поучени о њиховој улози током спровођења претресања и исти су, уз овлашћена службена лица ПУ Краљево и окривљеног, потписали записник на ком нису констатоване било какве примедбе, којих није било ни на потврди о привремено одузетим предметима ПУ Краљево број ПУ-7222/18 од 25.12.2018. године, која је окривљеној издата у складу са чланом 150. став 1. ЗКП.

Полазећи од изнетог стања у списима предмета, Врховни касациони суд налази да су у предметном записнику о претресању стана и других просторија ПУ Краљево број ПУ-7222/18 од 25.12.2018. године јасно означене све претходно наведене околности, па не стоје наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Тодоровића, адвоката Станише Николића, да је записник нејасан, неразумљив и да се из њега не могу утврдити околности претресања.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд налази да је претресање стана и других просторија, у конкретном случају, у свему извршено у складу са одредбама члана 155, 156. и 157. ЗКП којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ове доказне радње. Стога је, по оцени овог суда, записник о претресу стана и других просторија ПУ Краљево број ПУ-7222/18 од 25.12.2018. године законит доказ на ком се пресуда у смислу одредаба Законика о кривичном поступку може заснивати, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Тодоровића, адвоката Станише Николића, којима се указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Бранилац окривљене Слађане Пановић, адвокат Миленко Чеперковић, захтев за заштиту законитости подноси у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која се „огледа у повреди одредаба члана 15. ЗКП у вези члана 91. ЗКП и члана 286. ЗКП“ и „у погледу оцене доказа и утврђивања чињеница у смислу члана 16. ЗКП“.

Из садржаја захтева, произлази да бранилац окривљене Слађане Пановић, адвокат Миленко Чеперковић, захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП обзиром да истиче да се пресуда сходно „члану 91. ЗКП и члана 286. ЗКП“ не може заснивати на исказима полицијских службеника о „садржају обавештења добијених од осумњичених у преткривичном поступку“, што је према мишљењу браниоца, у конкретној ситуацији случај, где су осим тога, полицијски службеници испитани и на околности које су доказане вештачењем „ДНК Центра за генетику“, а све да би суд попунио правне празнине у доказном поступку.

Према одредби члана 91. ЗКП сведок је лице за које је вероватно да ће дати обавештење о кривичном делу, учиниоцу или о другим чињеницама које се утврђују у поступку.

Одредба члана 286. став 1. и 2. ЗКП омогућава полицијским службеницима да ради откривања кривичних дела и њихових учинилаца предузимају потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, односно да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, при чему је одредбама члана 47. и члана 50. Закона о полицији, између осталог прописано да полиција,

приликом обављања полицијских послова примењује полицијске мере и радње, у које између осталог, спада и полицијско опажање, опсервирање.

Одредбом члана 288. ЗКП предвиђена је могућност прикупљања обавештења од грађана од стране полиције с тим да је одредбом члана 237. став 3. у вези става 1. и 2. ЗКП предвиђено да сва обавештења, која су у смислу члана 288. ЗКП јавном тужиоцу и полицији дали грађани, морају издвојити из списка предмета, осим записника из члана 289. став 4. ЗКП овог законика (аслушање осумњиченог).

Из списка предмета произлази да је првостепени суд у доказном поступку испитао полицијске службенике ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ. Међутим, супротно наводима браниоца окривљене Слађане Пановић, адвоката Миленка Чеперковића, ни један од наведених сведока није се изјашњавао о околностима које бранилац истиче у захтеву, већ су испитани на околности опсервирања окривљених Александра Тодоровића и Бранка Зеца и поступање током претресања стана и других просторија окривљене Слађане Пановић, односно полицијским и доказним радњама коју су лично предузели спроводећи овлашћења која су им дата одредбом члана 286. став 1. ЗКП, па је реч о доказима на којима се пресуда може заснивати.

Из изнетих разлога, наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Слађане Пановић, адвоката Миленка Чеперковића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Бранилац окривљеног Александра Тодоровића, адвокат Станиша Николић, и бранилац окривљене Слађане Пановић, адвокат Миленко Чеперковић, преосталим наводима захтева указују на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање повреде закона из члана 440. ЗКП и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Шундовића, адвоката Николе Вељковића, који бранилац подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 397. став 6. ЗКП, јер наведене повреде закона не представљају разлоге у оквиру повреда наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко бранилаца могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Тодоровића, адвоката Станише Николића, ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Тодоровића, адвоката Станише Николића, и браниоца окривљене Слађане Пановић, адвоката Миленка Чеперковића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић